

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Pintér István ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Radics Gyula ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 6.104.000,- Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. május 30. napján kelt 23.P.22.121/2006/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 152.600,- (egyszázötvenkettőezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperest 6.104.000,- Ft tőke és ennek kamatai megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felperes az alperesnek három részletben, összesen 8.000.000,- Ft összegű kölcsönt nyújtott, melyet az alperesnek 2004. december 31-ig évi 24%-os ügyleti kamattal növelten kellett visszafizetnie. Az alperes 4.000.000,- Ft-ot a felperesnek megfizetett, melyet a felperes elsősorban kamatra, majd tőkére számolt el, ezért a fennálló alperesi tartozás 6.104.000,- Ft. Az írásba foglalt kölcsönszerződéssel szemben nem találta bizonyítottnak azt az alperes által állított tényt, hogy a kölcsönösszeget a felperestől nem mint magánszemély, hanem mint az S. 21 Kft. ügyvezetője vette át, hogy a kölcsönszerződést is e cég képviselőjeként írta alá, ezért a kölcsön visszafizetéséért sem magánszemélyként felel, hanem annak visszafizetéséért e Kft-nek kell

helytállnia. Nem találta bizonyítottnak az elsőfokú bíróság azt a tényt sem, hogy az alperes a felperes által elismert 4.000.000,- Ft-tal szemben a kölcsön összegéből 6.500.000,- Ft-ot fizetett vissza.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, és felperes keresetének elutasítását kérte. Továbbra is állította, hogy a kölcsönt nem mint magánszemély vette fel, a kölcsön adója az S. 21 Kft. Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél figyelmen kívül hagyta az elsőfokú eljárás során csatolt 3 darab készpénzátvételi elismervényt, valamint az S. 21 Kft 2004. évi főkönyvi kantonjait, melyek szerint kifizetésre került az alperes által állított 6.500.000,- Ft.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

A bíróság ítéletében a tényállást a bizonyítékoknak a Pp. 206.§ (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetést is vont le a kereset elbírálása során, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésre is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását az alábbiak szerint egészíti ki:

A szerződéseket a Ptk. 277.§ (1) bekezdése értelmében tartalmuknak megfelelően, a megszabott helyen és időben, a megállapított mennyiség, minőség és választék szerint kell teljesíteni. A peres felek között nem volt vita a tekintetben, hogy az alperes, mint nyilatkozatot tevő, a 2004. szeptember 22-i kölcsönszerződésnek nevezett okiratot aláírta, hogy a kölcsönszerződés alapján a teljesítés a felperes részéről három részletben történt meg, hogy e három részletben történt teljesítés egy jogügylet része volt, és hogy az írásban rögzített 1.700.000,-, illetőleg 3.000.000,- Ft jogi sorsában a felek közti szóbeli megállapodás alapján 2004. október 2-án nyújtott 3.000.000,- Ft is osztozik, e három összeget a felperes ugyanazon kölcsönvevőnek, ugyanazokkal a feltételekkel szolgáltatva ki. Vita abban volt a felek között, hogy az alperes magánszemélyként, vagy cége képviselőjeként, annak nevében tette meg jognyilatkozatát.

A 2004. szeptember 22-i, alperes által aláírt kölcsönszerződésben rögzített 1.700.000,-Ft-tal, és 3.300.000,- Ft-tal kapcsolatban a másodfokú bíróság teljes mértékben osztja az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, az alperes által aláírt nyilatkozat, elismerés igazolja azt, hogy a kölcsönszerződés az alperes és a felperes között jött létre, és hogy annak mi volt a Ptk. 277.§ (1) bekezdése szerinti teljesítendő tartalma. Miután a felek egyező állítása szerint a harmadik alkalommal átadott 3.000.000,- Ft-ra vonatkozó kölcsönszerződés ugyanazon felek között,

ugyanazon feltételekkel jött létre, az első két részlet tekintetében pedig bizonyítást nyert az a tény, hogy a kölcsönvevő személye az alperes volt, a 2004. októberében nyújtott 3.000.000,- Ft kölcsönösszeg tekintetében is megállapítható az, hogy a kölcsönszerződés a felperes és az alperes között jött létre, e kölcsön visszafizetését az alperes személyesen vállalta.

Helyesen látta az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes által kihallgatni kért tanú vallomása további 2,5 millió forint megfizetését nem támasztja alá, de nem állapítható meg ezen összeg teljesítése a fellebbezésben hivatkozott okiratok alapján sem. A fellebbezésben hivatkozott három darab átvételi elismervény kizárólag az alperestől származik, az bizonyítéknak a perben - akárcsak az alperes személyes nyilatkozata - nem tekinthető. Nem támasztja alá a kifizetés tényét az S. 21 Kft állítólagos főkönyvi katonja sem, hiszen ezek nem a felperes részére történő fizetést igazolják, hanem azt, hogy a kifizetés a Kft pénztárából az alperes részére történt. Ebből a tényből pedig nem következik, hogy az alperes ezeket az összegeket a felperesnek át is adta.

A perben csatolt, az S. 21 Kft és a T. Kft közti társberuházói megállapodás, illetve a T. L., a T. Kft ügyvezetője által aláírt átvételi elismervény azt a tényt, hogy a felperes által nyújtott kölcsön kölcsönvevője és kötelezettje az S. 21 Kft volt, az alperes által aláírt elismerő nyilatkozattal szemben nem bizonyítja, ezen okiratok legfeljebb az alperes által felvett kölcsön felhasználására nyújtanak információt, amely azonban az elsőfokú bíróság helyes álláspontja szerint a perben közömbös.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének megtérítésére, mely költségként felmerült ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2008. február 4.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró